

[Tom Behnke]

Men der er også det, at man gør den svagt udvidede visitationsperiode for de yngste af de ledige permanent. Det er den debat, der har kørt lidt frem og tilbage. Der er jeg ikke så optaget af, om det skal være 2, 3 eller 4 uger, eller 6 uger for den sags skyld. For mig at se er det væsentlige, når man nu har vedtaget, at man skal have disse ordninger for de unge mennesker, at man i hvert fald finder den rigtige løsning, og at man tager sig tid til at finde den rigtige løsning. Det er det, der har været problemet, og det er det, vi har diskuteret. Jeg troede egentlig, det var en permanent udvidelse, da man i sin tid lavede den midlertidige udvidelse af visitationsperioden, og det generede mig ikke på det tidspunkt. Derfor skal det heller ikke genere mig på nuværende tidspunkt.

At man går over til at køre efter ungdomsydelsesordningen, synes jeg også er i orden. Efter argumentationen at dømme bliver det også en positiv ting. Men jeg synes alligevel, det efterlader nogle spørgsmål, og vi er nødt til at se på, hvilke konsekvenser det får.

Men én ting er i hvert fald sikkert, og det er, at det er en klar, positiv fordel, at der bliver en ensartet finansiering inden for det offentlige system af disse ordninger. Vi får en ensretning, der bevirker, at man ikke i kommunerne kan sidde og spekulere i, hvor man skal sende de ledige hen for at slippe billigst muligt. Det synes jeg er positivt, og det har jeg i hvert tilfælde savnet også på dette felt.

Til gengæld er der en bestemmelse, der uvidner mulighederne for, hvad man kan lave, når man bliver sat i beskæftigelse, og den udvidelse, der er lagt op til på det sociale, humane og kulturelle område, er ikke noget, som Fremskridtspartiet kan støtte; det tror jeg heller ikke der var nogen der var i tvivl om.

Samlet lægger forslaget op til, at vi får samlet de forskellige ordninger i én lov, men jeg synes alligevel, der er mange ting, som man ikke har fået hentet med over. Men o.k., sådan set er det i orden, at vi i hvert fald får én lov, så de mennesker, der havner i denne situation, kan nøjes med at slå op i én lov for at se, hvordan deres retsstilling er. Jeg har så ladet mig fortælle, at grunden til, at der ikke er bestemmelser i dette lovforslag om, at man ophæver de andre bestemmelser i nogle andre love, så man ikke får en dobbelt lovgivning, er, at de bestemmelser er med i et andet lovforslag. Så

kan vi jo håbe på, at det bliver vedtaget. Hvis ikke det gør det, ryger vi ud i et juridisk kaos. Men det bliver nok vedtaget, ikke mindst i betragtning af at vi har en flertalsregering.

Forslaget giver imidlertid ikke noget som helst incitament til, at man finder sig et rigtigt lønarbejde, og det giver dermed ikke noget incitament til at løse arbejdsløshedsproblemet i den ende. Det, man gør, er, at man udskyder tiden, og ikke andet.

Jeg må også fastholde, at man faktisk cementerer, at hvis de unge ledige ikke vil, eller hvis de ikke gider møde frem, så har man ingen muligheder for at sanktionere det.

Det må være et krav fra det offentliges side, at man har pligt til at tage imod kommunens tilbud. Hvis ikke man ønsker at tage imod det, eller hvis ikke man giver fremmøde og man ikke har en relevant årsag til at blive væk, må der ske et fradrag i de penge, man får udbetalt. Noget for noget. Hvis ikke der er den konsekvens, opdrager vi unge mennesker til, at de kan blæse på det hele, for de skal nok blive hjulpet alligevel. Og det er sandelig ikke et godt signal at sende!

Men vi har nu også igennem mange år oplevet, at man har forsøgt at lægge det ud til kommunerne. Man har forsøgt at lade kommunerne løse disse problemer, og jeg tror, det er tiden, hvor vi må begynde at sande, at det er kommunerne ikke de allerbedste til at gøre. Der er nogle steder, hvor det går meget godt, men generelt må vi sige, at det offentlige ikke magter at løse den opgave, sådan som Folketinget har skruet lovgivningen sammen i øvrigt.

Derfor er det på tide, at vi finder nogle nye veje og i hvert fald får præciseret lovgivningen og hele ordningen på en sådan måde, at der er et klart incitament til, at man finder sig et rigtigt arbejde. Det er jo ikke sagen, at vi har en mængde arbejde, der skal gøres, og de, der er ledige, de må så være ledige. Mængden af arbejde er jo ikke konstant. Den er konstant svingende, og den kan udvides, hvis Folketinget vil være med til det.

Jeg tror, forslaget er ganske velment, men det er og bliver nogle lappeløsninger på nogle symptomer, på nogle problemer, der starter et helt, helt andet sted, og på et eller andet tidspunkt havner de så i Socialudvalget. I stedet for alle disse lappeløsninger skulle Folketinget hellere koncentrere sig om selve problemet.